

Nr 404

Av fru **Lindskog m. fl.**, *angående hemkonsulenternas verksamhet.*

(Lika lydande med motion nr 334 i Första kammaren)

I det betänkande angående organisationen av rationaliseringsverksamheten m. m. på jordbrukets, skogsbrukets och trädgårdsnäringsens område som 1960 års jordbruksutredning avgivit har man i kap. VI, som gäller den regionala organisationens utformning, behandlat frågan om hemslöjds- och hemkonsulenternas verksamhet. Utredningen anför att deras uppgifter hör till de mer perifera verksamhetsgrenar som ett regionalt rationaliseringsorgan på jordbrukets område bör syssla med. Om enbart jordbrukshushållen i framtiden skulle utgöra ramen för konsulenternas verksamhet, kommer det antal hushåll som får del av deras kunnande att minska i takt med jordbrukets rationalisering. Under sådana förhållanden är knappast det regionala rationaliseringsorganet lämpligt att planera och handhava deras verksamhet längre än möjligen under en övergångstid. Hemkonsulenternas arbete kan uppdelas i två huvudgrenar, nämligen den allmänna konsumentupplysningen och den som tar sikte på lant- och tätortshushållens speciella förhållanden. Utan tvekan är den allmänt konsumentupplysande verksamheten den dominerande delen. Under senare år har också hushållsarbetet blivit alltmer lika i lant- och tätortshushållen, och behovet av ökad kunskap om näringsforskningens nya rön, om nya hjälpmedel i hushållsarbetet och om nya material i både textilier och redskap är gemensamt. Jämsides med denna gemensamma information bör även den upplysning som kan vara av speciellt värde för ett jordbrukarhushåll kunna lämnas, även om inte verksamheten i sin helhet handhaves av jordbrukets rationaliseringsorgan.

Lika viktigt som det är för konsumenterna att få upplysning, lika viktigt är det att de organ som bedriver forsknings- och upplysningsverksamhet når fram till den enskilde konsumenten med sina forskningsresultat och sin upplysning. Även om massmedia i framtiden kommer att få större betydelse, blir den demonstration och personliga rådgivning som förmedlas av hemkonsulenterna ett mycket betydelsefullt led mellan upplysningsorganen och konsumenten. Viktigt är därför att konsulenterna i framtiden får en nära organisatorisk anknytning till den statligt bedrivna konsumentupplysningen. Men lika viktigt är att den regionala förankringen, som nu finns via hushållningssällskap och hushållsnämnder bibehålls i någon form. Det väsentligaste för verksamheten är att den får en sådan

organisation och uppbyggnad, att den blir rustad att möta de framtida behoven. För hemslöjdskonsulenterna torde den pågående hemslöjdsutredningen komma att framlägga förslag, men för hemkonsulenternas del synes huvudmannaskapet och de framtida arbetsformerna vara frågor, som kräver att övervägas förutsättningslöst från olika synpunkter.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl.

Maj:t anhålla om en snabb utredning om hemkonsulenternas framtida verksamhet samt deras centrala och regionala anknnytning.

Stockholm den 27 januari 1965

Elsa Lindskog

Elvira Holmberg

T. Fredriksson

Annie Jäderberg

Gunbjörg Thunvall

Ruth Anderson

Astrid Bergegren

Sven Mellqvist

Iris Ekroth